

Dalt, Ascensión Figueres, presidenta de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, qui ha formulat una intempestiva proposta per a l'Estatut: anomenar l'autonomia "Regne de València". Al costat d'aquestes ratlles, el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall. Els seus socis d'ERC al Govern el van plantar en una de les seves moltes conferències anuals de balanç.

Dijous, 13 de gener

Bacelona és bona si la porra sona. Fa setmanes la policia municipal de Barcelona atonyinava els valors del Fòrum amb un seguit de càrregues contundents contra manifestants que pacíficament intentaven iniciar una acampada per reivindicar que el 0,7% del PIB sigui invertit en desenvolupament del Tercer Món.

Ara, les lliçons de sostenibilitat i cultura s'han concentrat sobre tres joves del barri de Gràcia. Sembla, però, que la policia local es va accedir en les seves classes i que la cosa ha acabat malament. Diversos col·lectius han denunciat que la Guàrdia Urbana de Barcelona va apallissar els tres nois a la comissaria de l'estació del Nord. Un d'ells fins i tot va acabar la lliçó a l'Hospital del Mar. A banda de la difusió als mitjans de les marques corporals produïdes per la professionalitat del cos d'ordre municipal, un grup de joves va gosar irrompre en una compa-

reixença de l'alcalde, Joan Clos, com a mesura de protesta per la contundència de les lliçons. Els joves, rebels i radicals, van desplegar cartells que parodiaven lemes promocionals del consistori: "Fem-ho b, fem-ho bèstia. b+b: ben bèstia." Ves, que no avisin els municipals! **Ni teu, ni meu.** Cap conseller d'ERC no va anar a escoltar una conferència anual del president català Maragall de balanç polític. Dos tenien actes a banda (Carretero i Huguet); els altres, tanmateix, el plantaren igualment. Diuen que als socis d'ERC del Govern no els va agradar que en les files del PSC s'evidenciés alegria pel fet que el Consell Consultiu dictaminés en contra de la llei que el Govern català havia fet per regular la figura del conseller en cap, que ara recau en Bargañó (ERC). "Que es fotin, que el conseller en cap no és nostre", dirien uns. "Doncs ara no anem a escoltar el president", dirien els altres. Alta política, sí senyor.

Anem sobrats

Totes alhora s'han començat a divulgar sèries de dades divergents, per no dir contradictòries, entorn de l'economia i el futur del País Valencià. És el que sol passar quan s'acaba un any i n'encetem un altre. L'episodi no mereixeria cap comentari, excepte per la manera com ha estat afrontat en aquesta ocasió pel Consell de la Generalitat. A diferència del que ja és habitual, el Govern valencià no ha negat l'al·livi de diagnòstics depriments que ens situen entre les autonomies menys afortunades i amb un futur no gaire enlluernador. Llevat d'una excepció: la promoció urbanística viu moments estellars, i encara li queda molt de sòl verge per expandir-se i acabar de convertir el país en una reserva geriàtrica de molt dubtosa rendibilitat. Però no perdem el fil.

Deia que els governants, empaitats segurament per les crítiques que se sovintegen en el seu quietisme, producte de l'empobriment o malbaratament de la hisenda pública fet pel zaplanisme, han improvisat un projecte per convertir-nos en un referent de la distribució logística i de la indústria tecnològica, a més del *non plus ultra* turístic. Ara com ara, no s'han donat precisions d'aquest ambiciós propòsit, però no ens estranyaria que fóra una conseqüència d'un empatx de cava, valencià, òbviament. I que conste que no els faig cap retret. Després de tantes ciutats, mítiques i desgavellades, s'agraeix un altre discurs. La llàstima és que no tinga més saó i trellat. Ço de sentir-se sobrat i improvisador és molt del país, i especialment dels polítics del país, però ja fa fàstic, per no dir riure.

J. J. Pérez Benlloch

EL POLS